

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова.

ПОНЕДІЛОК

8

БЕРЕЗНЯ

1948 р.

№ 9 (212)

Безплатно.

Сьогодні—Міжнародний Жіночий день

ПАЛКИЙ ПРИВІТ РАДЯНСЬКИМ ЖІНКАМ—
СЛАВНИМ ПАТРІОТКАМ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ
БАТЬКІВЩИНИ, АКТИВНИМ БУДІВНИЦЯМ
КОМУНІЗМУ!

СЛАВА РАДЯНСЬКІЙ ЖІНЦІ!

Сьогодні народи нашої країни святкують Міжнародний Жіночий день. Це велике свято трудящих жінок усього світу. Але ні в одній країні жінка не набула таких великих прав, як в Радянському Союзі. Радянська жінка—це полум'яна патріотка соціалістичної Батьківщини, активна будівниця комунізму. Її трудові подвиги золотими літерами вписані в літопис нашої країни.

Визволена Великою Жовтневою соціалістичною революцією від капіталістичного рабства і вікової темряви, наша жінка стала повноправним членом радянського суспільства. Поруч з чоловіком вона зі зброєю в руках захищала молоді Країну Рад в громадянській війні, вона відновлювала зруйноване війною господарство, здійснювала величні плани сталінських п'ятирічок. Вихована партією Леніна—Сталіна, радянська жінка стала великою силою в соціалістичному суспільстві. Радянська влада дала можливість трудящій жінці здобувати освіту, доручила їй керівництво державою, відкрила широкий шлях до науки і громадської діяльності.

В роки Великої Вітчизняної війни радянські жінки-патріотки героїчною самовідданою працею в тилу і бойовими подвигами на фронті показали яскраві взірці беззавітного служіння Батьківщині, не шкодуючи сил і життя в ім'я перемоги над ворогом.

З гордістю ми відзначаємо славі діла наших жінок тепер, на фронті мирного будівництва. Виконуючи післявоєнну п'ятирічку, радянські жінки дають зразки високої продуктивності праці.

В нашому Університеті жінки і дівчата також займають почесне місце. Багато студенток з'являються відмінницями учоби і активно працюють на громадській роботі. Серед них в першу чергу слід назвати Сталінських стипендіаток З. Першину, М. Канцур, В. Кухаренко, В. Адамович і Д. Зейлігер. Серед наукових працівників особливо відзначаються доценти т.т. Жаренко, Збандуто і Сизоненко, викладачі т.т. Шапошнікова, М. Чухрій, Олінович та ін. Вони своєю сумлінною працею завоювали високий авторитет і пошану серед усього університетського колективу. Старанно працюють також службовці Університету—т.т. Микоцька, Вікторенко, Панаюгі, Кургузова, О. Гончарова, Гладішева, Краснопольська і багато інших.

Відзначаючи Міжнародний Жіночий день, радянські жінки сповнені рішучості віддати всі свої сили і знання на благо народу, на благо нашої Батьківщини.

Згуртовані навкруги більшовицької партії, трудящі жінки-робітниці, колгоспниці, дочки трудової інтелігенції разом з усім народом демонструють сьогодні свою безмежну любов і відданість великому Сталіну—кращому другові радянських жінок. Патріотки нашої країни високо цінують довір'я партії і народу і сповнені бажання виправдати це довір'я новими трудовими подвигами в ім'я побудови комунізму.

ВІРНІ ДОЧКИ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ

ВОНИ ІДУТЬ В АВАНГАРДІ ПЕРЕДОВИКІВ УЧОБИ І ПРАЦІ.
НАШ КОЛЕКТИВ ГОРДИТЬСЯ ЇХНИМИ УСПІХАМИ.

ДОЦЕНТ Н. З. ЖАРЕНКО

Дочка робітника-залізничника Наталія Зіновівна Жаренко в дитинстві навіть і мріяти не могла про освіту, бо сім'я їхня складалася з п'яти чоловік і ледве зводила кінці з кінцями.

Велика Жовтнева соціалістична революція відкрила Наталії Зіновівні широкий шлях до науки. У 1927 році вона закінчила сільськогосподарський технікум і поступила до Одеського Університету, який закінчила у 1931 році. Як кращу студентку, Наталію Зіновівну Жаренко було прийнято до аспірантури. У 1936 році вона успішно захистила дисертацію на ступінь кандидата біологічних наук.

Працюючи на кафедрі систематики вищих рослин, доцент Н. З. Жаренко сполучала

наукову роботу з громадською. В важкі роки Вітчизняної війни вона з запалом передавала свої знання студентській молоді, приймала активну участь в громадсько-політичній роботі, яка провадилася в Університеті, і одночасно писала свою докторську дисертацію. В цей же час Н. З. Жаренко вступила в ряди більшовицької партії.

Зараз Наталія Зіновівна—директор університетського Ботанічного саду. Тут вона провадить велику дослідницьку роботу. Трудящі гідно оцінили заслуги доцента Н. З. Жаренко і виявили їй високе довір'я, обравши депутатом Одеської міської Ради.

Такий славний шлях жінки в країні соціалізму.

В. Губський.

СТУДЕНТКА МАРІЯ КАНЦУР

23 червня 1941 року студентка II курсу філологічного факультету Марія Канцур пішла до военкомату Кагановицького району з проханням направити її на фронт.

— Закінчу Університет, коли розгромимо ворога. А зараз треба захищати Батьківщину,—твердо сказала вона военкому.

Прохання Марії Канцур було задоволене, і в той же день вона вийшла з військовим ешеленом до румунського кордону, де йшли бої. Зарахована до медичного персоналу, Марія разом з іншими санінструкторами і санітарами вносила поранених радянських воїнів з поля бою і надавала їм медичну допомогу.

Потягнулися довгі бойові будні. Щодня—запеклі бої. Марія важко відчула всю гіркоту відступу через Акерман, Одесу, Миколаїв, херсонські степи... Не одну безсонну ніч довелося провести Марії Канцур, рятуючи життя пораненим.

Всі чотири роки війни студентка М. Канцур провела на фронті. Їй довелося вою-

вати в Донбасі, захищати Кавказ від осканьжених фашистських орд. З осені 1944 року в складі 3-го Українського фронту вона пройшла з боями Румунію, Болгарію, Угорщину, Югославію, Австрію... Батьківщина відзначила її бойові заслуги, нагородивши її урядовими нагородами.

Поруч з медичною роботою, Марія Канцур проводила в армії і велику політичну роботу. В самий важкий період боїв в серпні 1942 року вона вступила до лав ВКП(б).

В листопаді 1945 року Марія Канцур демобілізувалася і знову повернулася до рідного Університету. Вона поновила учобу і швидко домоглася відмінних наслідків. Зараз М. Канцур вчиться на IV курсі філологічного факультету. Всі екзамени вона склала на «відмінно». З'являючись членом партійного бюро філологічного факультету, Марія Канцур приймає активну участь в громадському житті Університету.

В. Єфіменко.

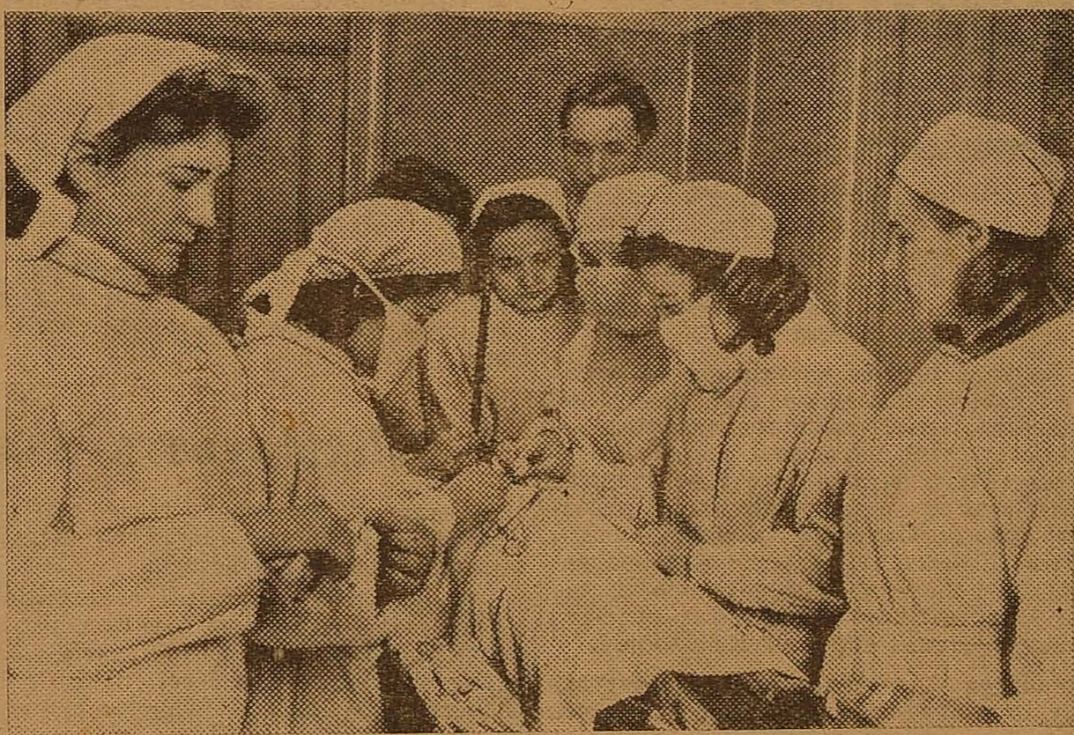
СТАХАНОВКА ОЛЕНА ГОНЧАРОВА

В університетській типографії працює наборщиця Олена Гончарова. З перших днів вона зарекомендувала себе як краща стахановка. Замість визначених за нормою 12000 знаків вона набирає в день 19—20 тисяч.

Робота Олени Гончарової відзначається високою якістю. Працює вона чітко і без напруження. Газету «За більшовицькі кадри» вона одна набирає майже повністю.

Олена Гончарова користується високим авторитетом і пошаною серед усіх робітників типографії. Вона любить свою роботу і докладає всіх сил, щоб піднести продуктивність праці і внести свій вклад у дострокове виконання післявоєнної п'ятирічки. День 8 березня вона зустрічає новими трудовими успіхами.

М. Ходоров.

Студентки нашого Університету з великим захопленням займаються науково-практичною роботою.

На кафедрі фізіології тварин цікаво проходять практичні заняття студентів IV курсу біологічного факультету, якими керує доцент Ліна Авер'янівна Семенюк.

На фото (справа наліво): доцент Л. А. Семенюк і студентки Б. Шехтман, М. Кожевина, А. Козлова, Є. Сандлер, М. Скульська і В. Зайцева в лабораторії проводять стерильну операцію.

Фото В. ОКУЛА.

Ювілей професора В. Д. Богатського

6 березня колектив Університету урочисто відзначив 60-річчя з дня народження і 37-річчя науково-педагогічної діяльності талановитого вченого-хіміка професора Всеволода Дем'яновича Богатського.

В адрес ювіляра надійшло більше 100 поздоровлень і вітальних телеграм, в тому числі від Міністра вищої освіти СРСР тов. Кафанова, академіка М. Д. Зелінського, заступника Міністра освіти УРСР тов. Русько-Татін.

Надіслали також привітання колективи науково-дослідних установ, вищих учбових закладів з різних кінців країни та партійні і радянські організації м. Одеси.

Учений-більшовик

Наш славний ювіляр професор Всеволод Дем'янович Богатський народився в 1888 році. Середню і вищу освіту одержав в Одесі. Він—вихованець нашого Університету, закінчив його у 1910 р. З того часу розпочалась його плідотворна різноманітна діяльність.

Головні багаторічні його роботи з органічної хімії присвячені вивченню впливу будови спиртів на швидкість деяких їх перетворень. Ці роботи внесли багато нового і цінного в наші уявлення про властивості спиртів. В зв'язку з цим фундаментальним дослідженням знаходяться роботи останніх років над одержанням вищих спиртів і їх ефірів із етиленових вуглеводів. Крім великого теоретичного інтересу, вони мають важливе практичне значення для промисловості.

Значна група робіт була опублікована професором В. Д. Богатським з аналітичної хімії. Він дав ряд нових оригінальних аналітичних методів. Так, наприклад, метод определения скипідару є і донині єдиним у світовій літературі.

Сім друкованих праць Всеволода Дем'яновича відносяться до прикладної хімії і з'являються великою допомогою для нашої промисловості. Професор Богатський є співавтором «Руководства к исследованию виноградного вина». Він підготував до друку «Курс органічної хімії» на 40 друкованих аркушів, в якому є багато оригінального матеріалу.

З науковою роботою поєднується і багаторічна педагогічна діяльність Всеволода Дем'яновича. Своїми змістовними і красивими по формі лекціями він зробив органічну хімію самим любимим предметом у студентів, які захоплюються роботою в органічній лабораторії. Це дало змогу професору Богатському підготувати численні кадри хіміків для вузів.

Багато сил віддає Всеволод Дем'янович адміністративній роботі. Уже кілька років він являється проректором по учбовій частині, завжди бере активну участь у громадському житті.

Наш уряд достойно оцінив заслуги В. Д. Богатського, нагородивши його у 1944 р. орденом Трудового Червоного Прапора.

Професор М. С. Цонев.

ПОВСЯКДЕННО ПІДВИЩУВАТИ РІВЕНЬ СВОЇХ ЗНАНЬ, БОРОТЬСЯ ЗА ВИСОКІ ПОКАЗНИКИ В УЧОБІ І ДИСЦИПЛІНІ!

Курсові роботи студентів юридичного факультету

Студента-відмінника Павла Ставицького під час канікул можна було щодня побачити у читальному залі університетської наукової бібліотеки. Перед ним лежали книги академіка Грекова, професора Юшкова та інших дослідників минулого нашої Батьківщини. Павло Ставицький зосереджено читав, роблячи нотатки, щоразу звертаючись до того чи іншого першоджерела та творів класиків марксизму-ленінізму.

Працюючи над курсовою роботою з історії держави та права СРСР на тему: „Право у середньовічному Новгороді і Пскові“, комуніст Ставицький знайшов необхідний матеріал, щоб найбільш повно висвітлити цю тему.

Лаконічна і образна мова, змістовність, насиченість фактичним матеріалом і суворона послідовність у викладенні фактів, — ось що характеризує курсову роботу тов. Ставицького.

Також успішно готують свої курсові роботи і інші студенти юридичного факультету.

Так, наприклад, студент тов. Волков пише роботу на велику і дуже важливу тему: „Велика Жовтнева соціалістична революція і встановлення радянської держави і права“. Класичну оцінку всіх подій того часу ми знаходимо в творах Леніна і Сталіна. Тов. Волков поглиблено працює над основними творами цих великих геніїв революції.

Відмінник учоби тов. Векслер закінчує курсову роботу на тему „Радянська держава і право у післявоєнний період“. Майже єдиним джерелом, яке використовує тов. Векслер у своїй роботі, є закони та укази, що вийшли за останні два з половиною роки.

Курсові роботи — це показник роботи студентів на протязі цього учебного року, і студенти юридичного факультету з честю справляються з цим відповідальним завданням.

Студент **О. Германов.**

ЩО ВИЯВИЛОСЯ НА ЗАЛІКУ

Вивчення літератури тісно зв'язано з вивченням історії, філософії і історії мистецтва. Тому студентам філологічного факультету треба якнайбільше читати, всемірно підвищувати рівень своїх знань, щоб стати висококваліфікованими фахівцями-філологами.

Однак, на превеликий жаль, деяка частина студентів молодших курсів ще не усвідомила як слід свого високого призначення. Про це яскраво свідчить залік з західної літератури, проведений в січні д.р. на II курсі російського і українського відділів. Спостерігається, що окремі студенти цього курсу бояться „перевчити“, прочитати „зайву“ трагедію або комедію Шекспіра, самостійно проробити статтю або книгу, рекомендовану викладачем. На заліку вони виявили недостатній культурний розвиток, погане орієнтування в історичному часі, повну необізнаність з загальновідомими фактами історії і географії, невміння чітко формулювати свою думку і викладати її літературною мовою. Особливо вражає убога лексика студентів т.т. Арма-

нової, Могильного, Левченко, Білявської, Куперман та ін.

Прикладів неувцва, що виявилось на заліку, можна навести багато, але ми обмежимося кількома: з відповідей деяких студентів можна було дізнатися, що Америку відкрито у... XII ст., що „Сага про Форсайтів“ — це пам'ятник кельтського епосу періоду розкладу родового устрою, що „Пісня про Нібелунгів“ — це „Пісня про Нідерландів“, а Нідерланди — не країна, а люди і т.п. Важко навіть подумати, що такі відповіді можуть давати студенти вищого учебного закладу, а ще й філологічного факультету!

Такі приклади можуть викликати сміх і здивування, але в нас вони викликають не сміх, а серйозну тривогу за долю деяких товаришів, які, перебуваючи на студентській лаві, ігнорують розширення свого світогляду і не бажають підвищувати свої знання. З таким неувцвом і обмеженістю миритися далі не можна в стінах нашого Університету.

Викладачі **О. Ковальчук, Н. Матяш.**

П'ЯТИРІЧКУ — ЗА 4 РОКИ!

На допомогу народному господарству

Кафедра зоології безхребетних (завідувачий кафедрою професор М. П. Савчук) приступила до складання довідника по основних шкідниках і хворобах сільськогосподарських рослин. Складено також проект міроприємств по профілактиці захворювань великої рогатої худоби гельментозом.

Кафедра фізіології тварин (завідувачий кафедрою професор Є. І. Синельников) взя-

ла активну участь в організації Всеукраїнської конференції по розробці питань травлення сільськогосподарських тварин. Ця конференція сприятиме розвитку тваринництва на Україні в зв'язку з постановою Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У від 5 січня 1948 р.

Кафедри мікробіології і біохімії допомагають підприємствам м. Одеси в організації покращення якості продукції.

Школа комсомольського активу

Відновила свою роботу школа комсомольського активу при комітеті ЛКСМУ. В ній навчаються комсорги курсів, як краще організувати практичну комсомольську роботу. На першому занятті розглядали питання організації і проведення комсомольських зборів. Комсорг II курсу історичного факультету тов. Клейміхін поділився досвідом своєї роботи в комсомольській групі. Після цього комсомолець тов. Співак провів зразкову комсомольську політгодину. Заняття проходять з великим інтересом.

Молодіжний лекторій

2 березня розпочав свою роботу комсомольсько-молодіжний лекторій, організований комітетом ЛКСМУ. Першу лекцію на тему „Величчя російської літератури“ прочитала доцент П. І. Збандуго.

Лекторій ставить своїм завданням пропаганду ідей радянського патріотизму, комуністичної моралі, знайомство з досягненнями російської і зокрема радянської науки, техніки, літератури і мистецтва, показ передової радянської культури і її переваг над культурою буржуазною. Лекції відбуватимуться двічі на місяць.

Доповідь доцента П. Л. Іванченка

Нещодавно доцент П. Л. Іванченко зробив цікаву доповідь на тему: „Підсумки дискусії про внутривидову конкуренцію в рослинному і тваринному світі“. Ця дискусія, як відомо, була розгорнута на сторінках „Літературної газети“.

— Великий інтерес читачів різних професій і спеціальностей до цієї далеко не літературної теми, — каже тов. Іванченко, — пояснюється тим, що в наш час нема такого наукового питання, яке б не знайшло живого відгуку в широких масах радянського народу. Сам факт активної участі читачів „Літературної газети“ в обговоренні наукової проблеми говорить про те, що наша радянська інтелігенція не замикається у вузьких рамках своїх спеціальностей.

Доповідач детально охарактеризував точку зору академіка Т. Д. Лисенка і його опонентів по цьому питанню, стисло виклав основи дарвінізму, показав сильні і слабкі сторони вчення Дарвіна, підкресливши, що постановка великого теоретичного питання про внутривидову боротьбу і міжвидові відносини у рослин і тварин являє собою значну заслугу академіка Т. Д. Лисенка і набуває тим більш великого значення, що з нього випливає багато практичних висновків для нашої агробіології.

БІЛЬШЕ УВАГИ ПОБУТОВИМ УМОВАМ СТУДЕНТІВ!

В СТУДЕНТСЬКИХ ГУРТОЖИТКАХ

Редакція газети „За більшовицькі кадри“ організувала студентський рейд по перевірці побутових умов студентів у гуртожитках на вул. Пастера № 29 і Щепкіна № 12. Рейдова бригада виявила ряд не порядків в них, які заважають нормальному навчанню студентів. Нижче друкуються матеріали рейдової бригади.

Бурхливий ранок

День в гуртожитках починається рано. Уже в 7 годин у примусних збирається багато студентів. Пізніше сюди потрапити неможливо: не вистачає всім місця. Ми спробували зайти до примусної на 3 поверсі гуртожитку по вул. Пастера № 29, але даремно. Там ніде було „ступити“ ногою. Примусна являла собою справжнє пекло: примуси люто шипіли, студентки голосно сварились, штовхаючись в тісноті. Ми досить наслушалися недоброчинних компліментів на адресу господарської частини і адміністрації гуртожитку.

Уже довгий час студенти вимагають відкриття другої примусної на 3 поверсі, але на це адмінгоспчастина не звертає ніякої уваги.

Ми пішли далі і заглянули в умивальні кімнати. Звичайно, це назва умовна, води для вмивання в них не знайдеш. Студенти вмиваються „власною“ водою, принесеною з собою в кружках або в відрах.

„Забутий острів“

Так називають свій гуртожиток мешканці корпусу на вул. Щепкіна № 12. І дійсно, ця назва дуже вдала. 120 чол., які тут живуть, „годин не спостерігають“ по тій простій причині, що тут нема годинників. Радіо тут також відсутнє. Ні про одне міроприємство в Університеті тут не знають, бо ніяких об'яв не вивішуються.

Недогляд, чи що?

Ми проходимо по кімнатах гуртожитку на вул. Щепкіна. Нас зразу вражає важке повітря. Подивившись на вікна, ми побачили, що більша частина віконних рам зроблена без кватирок. Таким чином, студенти не мають змоги провітрювати приміщення аж до літа.

Що це? Недогляд з боку адмінгоспчастини?

Немає стільців

„Чемоданне життя“, — говорять про свій побут студенти, що живуть в кімнаті № 6 (Щепкіна № 12). Це не жарт, а сумна правда.

В кімнаті, крім жалюгідного столика, ми побачили лише одну-однісіньку напівполаману лаву, яка щодня підтримується тільки ударами утюга по розхитаних частинах.

На жаль, не одна ця кімната в такому стані. Стільці — предмет бажань всіх студентів, які живуть в гуртожитку. Але справа не тільки в стільцях — шафи, тумбочки, відра — теж дуже дефіцитні предмети.

Остеронь життя

— Що ви знаєте про події в Чехословаччині?

— Нічого. Газет ми не одержуємо, а агітатори до нас не приходять.

Так нам відповідали студентки, що живуть у кімнаті № 96 (Пастера № 29) і в кімнатах № 2 і № 7 (Щепкіна № 12).

Виявилось, що в гуртожитку на вул. Щепкіна підписка на газети зовсім не проводилася.

Не слід гадати, що студенти самі не повинні цікавитися новинами, але в даному разі мова йде про культурне обслуговування.

Ліквідувати недоліки в роботі ВРП

За останній час значно гірше став працювати ВРП Університету, його магазини, їдальня, буфети і майстерні.

Так, наприклад, в їдальні стали недоброякісно готувати їжу, до того ж ще неохайно. В борщі і в супі можна знайти лушпиння від картоплі, волосся, навіть тріски. В приміщенні їдальні брудно, посуд миється погано, так що ним гідко користуватись. Тут завжди метушня, галасу багато, а діла мало, і черги, що збираються щоразу, заважають у студентів так дорогий для них час. На скарги, які записані в книгу скарг, дирекція їдальні відповідає невчасно і часто не по суті, формально.

Не краще обслуговують студентів магазини, перукарні і майстерні ВРП. В магазинах виявлено факти обмірювання і об-

Проходячи по коридорі, ми звернули увагу на те, що тут нема газетної вітрини. Подікавившись, ми довідалися, що її заборили звідси ще під час виборчої кампанії, але ні студком, ні комендант не потурбувались, щоб відшукати вітрину.

Вечері в коридорі

З освітленого вестибюля гуртожитку на вул. Пастера № 29 сходи ведуть на другий поверх. Піднявшись, ми потрапили в „царство тьми“. Йдучи по коридорі, ми натикались на купи вугілля біля груб, на людей, що навчилися орієнтуватися в темноті. Вони вказували нам дорогу.

Шлях наш лежав до 124 кімнати. Для цього треба звернути вліво. Непроглядна темність і поламани хиткі сходи примусили нас з острахом чіплятися за стіни. Страшно тут ходити.

Розмова з тов. Рум'янцевою

Стомившись після всіх зустрічей і бесід, ми зішли вниз до коменданта гуртожитку тов. Рум'янцевої. Розмова наша була дуже короткою.

Ми: Скажіть, будь ласка, чому в деяких кімнатах нема електрорампачок?

Тов. Рум'янцева: Ми лампочки в кімнаті не даємо. Їх повинні купляти студенти в магазинах.

Ми: Де знаходяться гардини із 7-ої кімнати?

Тов. Рум'янцева: У мене в столі. Лежать виглажені.

Ми (про себе): Краще, щоб вони були на своєму місці.

У тов. Хайтора

На другий день ми прийшли в адмінгоспчастину. Нас призно зустрів заступник проректора тов. Хайтор.

— Ми прийшли до вас, тов. Хайтор, щоб узнати вашу думку щодо ліквідації не порядків в студентських гуртожитках.

— Будь ласка!

Так почалася наша розмова. Ми задавали питання, записані у нас по порядку, і в такій же послідовності одержували відповіді: „Табуретки і тумбочки? — Будуть! 10-го березня дамо в гуртожитки 400 табуреток і 100 тумбочок, трохи пізніше зробимо 120 дзеркал, полагодимо всі, які є, столи і стільці, поставимо ще один стіл у примусній“.

Відрадні перспективи відкрилися перед нами, але це був тільки початок заходів, які тов. Хайтор обіцяв вжити: „Паркетна підлога буде регулярно натиратися, призначимо в гуртожитки ще чотириох тежобітниць, зробимо скрізь вітрини для газет“.

— А чому нема годинників у гуртожитку на вул. Щепкіна? Чому там нема газетних вітрин? — пощастило нам вставити запитання.

— Що? Нема годинників, вітрин? Гм... треба заглянути в гуртожиток... Нічого, годинники повісимо, вітрини зробимо! Що це? Відра? Лампочки? Відра дали! Лампочки дамо і встановимо чергування. Що це?

— Тов. Хайтор! Ми замовкаємо. Зробіть хоч те, що ви обіцяєте, і студентам буде значно краще жити в гуртожитках.

Рейдова бригада:

Б. Верескун (від комітету ЛКСМУ),
Ю. Дрізо, П. Грінштейн,
Д. Полторак (від редакції).